

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/141/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613200174
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6613200174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Renáty Deákovej, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi A. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XX, XXX XX A., o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 10C/5/2013 - 34 zo dňa 25. 03. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 25. 03. 2013 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia 248,95 Eur s príslušenstvom (prvý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok). Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil tým, že navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 Eur v zmysle bodu 3 Dodatku k Zmluve o pripojení uzavretej dňa 04. 12. 2006, nakoľko i napriek poučeniu podľa ustanovenia § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zo dňa 14. 01. 2013 žiadnym spôsobom nepreukázal, že by odporca porušil svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pripojení, ani skutočnosť, že v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti došlo k následnému vypojeniu SIM karty zo strany právneho predchodcu navrhovateľa, a teda neuniesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia porušenia zmluvných povinností odporcom vyplývajúcich zo Zmluvy o pripojení zo dňa 04. 12. 2006 a zároveň neuniesol dôkazné bremeno, že by sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, na základe ktorého by mu (navrhovateľovi) vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporca mal plný úspech v konaní, avšak náhradu trov konania si neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f), § 43 ods. 1, §121 a 132 O.s.p. Uviedol, že odporca uzavrel s jeho právnym predchodcom Zmluvu o pripojení v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Dodatku k Zmluve o pripojení. Odporca neuhradil právnemu predchodcovi navrhovateľa faktúry, ktoré mu boli zasielané pravidelne za poskytovanie elektronickej komunikačnej služby, čím porušil povinnosti jemu vyplývajúce z Dodatku k Zmluve o pripojení z bodu 1 písm. b). Navrhovateľ ďalej uviedol, že v prípade, ak by súd neuznal uplatňovaný nárok na zaplatenie zmluvnej

pokuty, je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že jeho právnomu predchodcovi bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia. Jeho právny predchodca poskytol odporcovi telekomunikačné zariadenie Z. za cenu 0,03 Eur s DPH, pričom štandardná cenníková cena v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení tohto zariadenia bola 225,39 Eur, hodnota dotácie jeho právneho predchodcu do kúpy tohto telefónneho zariadenia teda bola 225,36 Eur. Jeho právny predchodca fakticky financoval mobilné zariadenie, ktoré si odporca sám vybral a poskytol mu toto zariadenie za výhodnejšiu úvodnú sumu. Spolu s mobilným zariadením mu právny predchodca poskytol aj zvýhodnený volací program 100 Viac. Odporca mal predmetné mobilné zariadenie uhradiť počas celej doby trvania zmluvného vzťahu postupnými splátkami, čo však nedodržel. Právny predchodca by odporcovi neposkytol dotáciu do mobilného zariadenia, ak by sa tak odporca sám nerozhodol. Týmto právnomu predchodcovi vznikla škoda, ktorá by nebola vznikla, ak by odporca dodržel svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy a riadne plnil počas celej doby viazanosti. Na základe uvedeného potom navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

V priebehu odvolacieho konania oznámením doručeným dňa 19. 05. 2014 vstúpil do konania na stranu odporcu vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923, ktorý následne podaním doručeným dňa 04. 11. 2015 oznámil, že z konania vystupuje. Navrhovateľ v podaní doručenom dňa 14. 10. 2015 vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Keďže však vedľajší účastník sám z vlastnej iniciatívy z konania vystúpil, odvolací súd o námietke navrhovateľa nerozhodoval, nakoľko táto sa stala bezpredmetnou.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Skutkové aj právne závery uvedené v rozhodnutí prvostupňového súdu považuje odvolací súd za správne, pretože okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/) O.s.p.), na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec (v rozsahu potrebnom na rozhodnutie) správne právne posúdil (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), pričom na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu považuje odvolací súd za potrebné uviesť: Z predloženého súdneho spisu vyplýva, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 04. 05. 2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu 248,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. od 28. 05. 2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že odporca uzavrel s jeho právny predchodcom Slovak Telecom, a.s., so sídlom Kazadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469 zmluvu o pripojení č. XXXXXX podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve/Dodatku o pripojení. Účelom dojednania zmluvnej pokuty bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu navrhovateľa, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku odporcu zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právny predchodcom navrhovateľa. Odporca je sankcionovaný za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta/koncové zariadenie vypojené z prevádzky, čím by odporca prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľa zabezpečiť odporcovi mobilný telefón/koncové zariadenie za zľavnenú cenu. Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporcovi bola vystavená faktúra na sumu 248,95 Eur a keďže ju riadne a včas nezaplatil, dostal sa do omeškania s jej platením. Poukázal na to, že sa stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.2011. K návrhu doložil fotokópiu zmluvy o pripojení zo dňa 04. 12. 2006, fotokópiu faktúry z 08. 05. 2009 a Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s.

Okresný súd výzvou zo dňa 24. 05. 2012 vyzval navrhovateľa v súvislosti s ním uplatňovaným nárokom na oznámenie, akú povinnosť odporca porušil a kedy. Ani napriek urgencii zo dňa 13. 09. 2012 sa

navrhovateľ k týmto skutočnostiam nevyjadril. Napriek poučeniu o povinnosti predkladať dôkazy podľa § 120 ods. 4 O.s.p. navrhovateľ do vyhlásenia rozsudku žiadne iné tvrdenia a dôkazy okrem tých, ktoré boli obsiahnuté v návrhu na začatie konania, nepredložil.

Odporca sa v priebehu prvostupňového konania k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

Na základe skutkového stavu tvrdeného navrhovateľom a ním predložených dôkazov považuje odvolací súd za správny záver prvostupňového súdu o tom, že navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť uplatňovaného nároku, pretože nepreukázal aké konkrétne povinnosti mal odporca porušiť.

Pokiaľ si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle ust. § 544 Občianskeho zákonníka, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vznikne jednému účastníkovi zmluvného vzťahu voči tomu účastníkovi zmluvného vzťahu, ktorý poruší dojednanú zmluvnú povinnosť, to znamená že aj dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať skutočnosť, že účastník zmluvného vzťahu - odporca porušil zmluvnú povinnosť v posudzovanom prípade zaťažuje navrhovateľa, teda toho účastníka zmluvy, ktorý tvrdí, že druhý účastník zmluvy (odporca) zmluvnú povinnosť porušil. Navrhovateľ si v návrhu na začatie konania uplatňoval voči odporcovi zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 248,95 € ako sankcie za to, že „nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta/koncové zariadenie, vypojené z prevádzky“. Navrhovateľ teda mal povinnosť preukázať, že odporcovi za príslušné fakturačné obdobie doručil faktúru za poskytnutie služieb, že odporca svoju povinnosť zaplatiť fakturované služby neuhradil v lehote, v ktorej ich mal uhradiť (napr. výpisom z bankového účtu navrhovateľa resp. jeho právneho predchodcu), prípadne, že navrhovateľ (právny predchodca) vyzval dodatočne odporcu na uhradenie fakturovanej sumy pod následkom odpojenia SIM karty pre nezaplatenie poskytnutých služieb za príslušné fakturačné obdobie. Pokiaľ navrhovateľ v konaní nepreukázal, že zo strany odporcu došlo k porušeniu dojednanej zmluvnej povinnosti, nemôže sa voči nemu úspešne domáhať zaplatenia zmluvnej pokuty. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a v celom rozsahu odkazuje na jeho odôvodnenie, pričom pri takomto právnom posúdení veci už potom nebol dôvod posudzovať, či bola v danom prípade je uplatnená zmluvná pokuta primeraná, prípadne, či dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou z hľadiska aplikácie zásad ochrany spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o tie argumenty navrhovateľa, v ktorých uviedol, že ak by súd neuznal jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že jeho právnemu predchodcovi bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia, k tejto odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v tomto súdnom konaní právnu kvalifikáciu uplatneného nároku a tomu zodpovedajúce tvrdenia a dôkazy vymedzil navrhovateľ ako dominus litis v návrhu na začatie konania a tomu potom zodpovedalo dokazovanie, ako aj skutkové a právne závery uvedené v rozhodnutí prvostupňového súdu, ktoré odvolací súd považuje za správne. Navrhovateľ nežiadal o pripustenie zmeny návrhu na začatie konania, nedovoľoval sa zmeny právnej kvalifikácie a nepredložil ani tomu zodpovedajúce nové tvrdenia a dôkazy v konaní pred prvostupňovým súdom, preto na túto jeho námietku v odvolacom konaní nie je možné prihliadať.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil, a to aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, ktorý taktiež považuje za správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, avšak náhradu trov konania si neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že mu ich náhradu nepriznáva.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.